PSALMUL 119 (XII)

1. [89]Cuvântul Tău, o, DOAMNE,
prin vecii toți îl treci,
el dăinuiește-n ceruri
din veci și până-n veci.
[90]A Ta credincioșie
din neam în neam va sta,
Tu ai zidit pământul
și tare va ținea.

2. [91]Și totul stă-n picioare
dup-ale Tale legi,
căci Ție-Ți sunt supuse
cuprinsurile-ntregi.
[92]De n-ar fi fost ca-n Legea-Ți
vi-a-ța să-mi desfat,
aș fi pierit în multul
și-adâncul meu păcat.

3. [93]Poruncile-Ți alese
nicicând nu voi uita,
căci Tu mereu prin ele
îmi bucuri inima.
[94]Al Tău sunt, mântuiește-mi
vi-a-ța din păcat,
căci caŭt a Ta poruncă
în viață ne-ncetat!

4. [95]Azi niște răi așteaptă
să piardă viața mea,
eu însă iau aminte
la-nvățătura Ta.
[96]În lume are margini
tot ce-i desăvârșit,
poruncile-Ți n-au însă
nici margini, nici sfârșit!